

Въ сжщностъ Йото бѣше ротниятъ писарь. Младежъ съ петокласно образование, той добре и съвѣстно изпълняваше канцеларската работа.

Ротниятъ пкъ командиръ, може да се каже, нѣмаше образование. За бойни отличия презъ Балканската война, той — простъ войникъ — е успѣлъ да стигне до офицерски чинъ. Съ започване на Европейската война той е вече командиръ на 6-а рота отъ 73 пехотенъ полкъ. Той бѣше превъзходенъ боець, сърдцеведъ и обичанъ.

— Йото ще каже само „Слушамъ, господинъ поручикъ“ и повече нищо. Следъ половинъ часъ рапортътъ биваше готовъ, правиленъ, грамотно написанъ, като маниста нанизанъ, дето се казва... Тогава ротниятъ ще вземе перото и близко надъ хартията като завърти въ въздуха нѣколко свособразни извивки на началната си буква, ще изрисува подписа си: Недевъ.

— Йото, напиши рапортъ за сухара—неприкосновения запасъ...

„... Дъждъ изъ ведро, землянкитѣ внезапно се наводниха, войницитеѣ едва успѣха да си взематъ пушкитеѣ. Раницитеѣ плувнаха въ водата, и сухаря...“ нареждаше Йото въ рапорта. Въ резултатъ, следъ нѣколко дни се съобщаваше, че сухарътъ на ротата се бракува и ѝ се отпуска новъ, прѣсенъ, хубавъ.